

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL I. N. SKUNDO**

2020 m. kovo 6 d. Nr. S- 34 (7-2/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus (pranešėjas), Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo I. N. (toliau – Pareiškėja) 2020-01-03 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2019-12-13 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222) FR0682-308 (toliau – Sprendimas). Pareiškėja ir Atsakovo atstovas H. D. 2020-01-28 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja Komisijos prašo atsižvelgti į skunde išdėstytus argumentus ir pakeisti mokėtiną sumą į 389,91 Eur, kurią Pareiškėja sumokėtų vieno mėnesio laikotarpyje.

Pareiškėja nurodo, kad jos atžvilgiu atliktas mokestinis patikrinimas yra neatsiejamai susijęs su baudžiamąja byla Nr. 1A-315-202/2017 ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2019-02-13 sprendimu adm. byloje Nr. A-312-602/2019. Mokesčių administratorius turėjo vertinti visas aplinkybes, atsižvelgdamas į minėtas teismo bylas, kurios turi *res judicata* (teismo galutinai išspręstas klausimas, t. y. draudimas pareikšti tapatų ieškinį) galią.

Dėl iš nusikalstamos veiklos gautų 24230,91 Eur Pareiškėja nurodo, kad LVAT minėtame 2019-02-13 sprendime aiškiai pasisakė, jog baudžiamajoje byloje priimti procesiniai sprendimai grindžiami tais pačiais faktiniais duomenimis kaip ir mokestiniame ginče. Atsižvelgiant į tai, kad nors ir vykdomi skirtingi procesai, turintys skirtingus tikslus, yra tarpusavyje susiję, kadangi tiek baudžiamajoje byloje, tiek mokestiniame ginče kalbama apie tuos pačius pinigus (24230,91 Eur), baudžiamajoje byloje teismas ne tik patvirtino, kad jie gauti iš neteisėtos veiklos, tačiau ir išsprendė klausimą dėl šių pinigų, juos konfiskuodamas iš Pareiškėjos. Turto / pinigų konfiskavimas yra baudžiamojo poveikio priemonė, kuria siekiama nubausti nusikalstamą veiką padariusį asmenį ir atimti visą naudą, gautą iš nusikalstamos veikos, ką šiuo atveju teismas ir padarė. Skunde pabrėžiama, kad Pareiškėja šią sumą (24230,91 Eur) 2018-01-03 yra grąžinusi valstybei (pervedė į Inspekcijos sąskaitą). Taigi, papildomų mokesčių apskaičiavimas nuo konfiskuotos pinigų sumos taptų ne tik per didelė našta, tačiau pažeistų *non bis in idem* (už vieną teisės pažeidimą draudžiama bausti du kartus), protingumo ir proporcingumo principus.

Pareiškėja nurodo, kad mokestis turėjo būti paskaičiuotas tik už į asmeninę banko sąskaitą gautus 2628 Eur. Pareiškėjos skaičiavimais, apmokestinamųjų pinigų sumą, atėmus apmokestinamąsias pajamas mažinančias išlaidas (1379,32 Eur studijų išlaidos), sudaro 1248,68 Eur (2628 Eur – 1379,32 Eur). Mokesčių suma nuo pajamų, apmokestinamų taikant 15 proc. tarifą sudaro 187,30 Eur. Pareiškėja taip pat nurodo, kad mokesčių administratorius neatsižvelgė į LVAT sprendimą, kuriame teismas įpareigojo Inspekciją grąžinti Pareiškėjai jos sumokėtą 45 Eur žyminį mokestį, todėl Pareiškėjos nuomone, galutinė mokėtina suma už 2010 m. turėtų būti – 142,30 Eur.

Pareiškėja taip pat nurodo, kad mokesčių suma nuo pajamų gautų 2011 m., taikant 15 proc. tarifą turėtų būti 451,58 Eur ((3791,52 Eur – 651,64 Eur) x 0,15 – 5,50 Eur (išskaičiuotas gyventojų pajamų mokestis (toliau – GPM)) – 13,90 Eur (išskaičiuotas GPM)). Pareiškėja pažymi, kad jai turėjo būti pritaikytas metinis neapmokestinamųjų pajamų dydis (toliau – NPD), kuris sudaro 4695,07 Lt (1359,79 Eur) ir mokėtina mokesčių suma turėtų būti 247,61 Eur.

Taigi, Pareiškėjos skaičiavimais, jai turėjo būti apskaičiuota 142,30 Eur už 2010 metus ir 247,61 Eur už 2011 metus, iš viso 389,91 Eur.

Inspekcija ginčijamu Sprendimu: 1) patvirtino 2019-10-10 patikrinimo aktą Nr. (21.222) FR0680-359 ir jame papildomai apskaičiuotą 4278,85 Eur GPM; 2) apskaičiuojo 3858,90 Eur GPM delspinigius; 3) atleido Pareiškėją nuo 1929,45 Eur GPM delspinigių.

Inspekcija atliko Pareiškėjos GPM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo pakartotinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2011-12-31, ir privalomojo sveikatos draudimo įmokų (toliau – PSD įmokos) patikrinimą už laikotarpį 2009-01-01 iki 2009-12-31.

Patikrinimo metu nustatyta, kad:

1. Pareiškėja bendrininkų grupėje versliškai ir stambiu mastu vertėsi uždrausta ūkine veikla: nuo 2008-03-13 iki 2010-04-26 veikdami iš savanaudiškų paskatų, turėdami tikslą gauti pajamų, už materialinį atlygį teikė prostitucija besiverčiančių asmenų reklamos paslaugas. Pareiškėja 2017-01-26 Vilniaus apygardos teismo nuosprendžiu buvo pripažinta kalta ir nuteista pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 25 straipsnio 2 dalį, 202 straipsnio 2 dalį, 216 straipsnio 1 dalį. 2017-12-15 Lietuvos apeliacinis teismas atmetė Pareiškėjos apeliacinį skundą ir paliko galioti Vilniaus apygardos teismo nuosprendį, minėtas nuosprendis yra įsiteisėjęs. Patikrinimo metu taip pat nustatyta, kad iš Pareiškėjos buvo konfiskuoti iš nusikalstamos veikos gauti 24230,91 Eur;

2. Pareiškėja 2011 metais per Western Union grynųjų pinigų perlaidų sistemą gavo 13091,35 Lt piniginių lėšų iš fizinių asmenų;

3. Pareiškėja 2010-01-08 banko pavedimu gavo 2628 Eur (9073,96 Lt) iš *Marchezid LTD 9 arch ma kariou III ave*.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 3 straipsniu, 5 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 8 straipsniu ir 22 straipsnio 3 dalimi, aukščiau išvardintos Pareiškėjos gautos pajamos priskirtos apmokestinamosioms B klasės pajamoms, kurios vadovaujantis GPMĮ 6 straipsnio 1 dalimi, apmokestintos 15 proc. GPM tarifu. Pareiškėjai papildomai apskaičiuota 3821,83 Eur GPM už 2010 m. ir 457,02 Eur GPM už 2011 m.

Dėl Pareiškėjos iš nusikalstamos veikos gautų pajamų

Nustatyta, kad Pareiškėja 2008–2011 metais Vilniaus mieste veikiančiuose tarptautinių piniginių perlaidų sistemų *Western Union* ir *MoneyGram* filialuose atliko piniginių perlaidų išgryninimo finansines operacijas ir gavo 149141,99 Lt piniginių lėšų.

Nustatyta, kad tarptautines perlaidas grynaisiais pinigais Pareiškėjai siųsdavo fiziniai asmenys iš Rusijos, Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Latvijos, Kipro, Rumunijos, Latvijos, Čekijos, Lenkijos, Didžiosios Britanijos, Turkijos, Vengrijos ir t. t. Didžioji dalis tarptautinių perlaidų buvo siųsta 2009-11-16 – 2010-04-02 laikotarpiu.

2017-01-26 Vilniaus apygardos teismo nuosprendžiu baudžiamojoje byloje Nr. 38-1-00157-09 Pareiškėjos ir dar keturių kitų fizinių asmenų atžvilgiu Pareiškėja pripažinta kalta pagal BK 25 straipsnio 2 dalį ir 202 straipsnio 2 dalį, 25 straipsnio 2 dalį ir 216 straipsnio 1 dalį. Lietuvos apeliacinis teismas 2017-12-15 nuosprendžiu baudžiamojoje byloje Nr. 1A-315-202/2017 atmetė Pareiškėjos apeliacinį skundą ir paliko galioti Vilniaus apygardos teismo nuosprendį. Teismas taip pat nusprendė, vadovaujantis BK 72 straipsnio 5 dalimi, konfiskuoti iš šioje byloje nuteistųjų fizinių asmenų pinigines lėšas, tame tarpe ir iš Pareiškėjos 24230,91 Eur.

2017-12-15 nuosprendis (baudžiamoji byla Nr. 1A-315-202/2017) vieno iš nuteistųjų buvo apskųstas kasacine tvarka. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2018-07-05 nutartimi baudžiamojoje byloje Nr. 2K-222-489/2018 atmetė kasacinį skundą ir nurodė, kad bendrininkų grupėje veikę nuteistieji gavo ne mažiau kaip 502779,69 Lt (145733 Eur) pajamų ir jas atitinkamai paskirstė.

Taigi, baudžiamojoje byloje konstatuota, kad Pareiškėja iš nusikalstamos veikos 2009–2011 m. iš viso gavo 24230,91 Eur pajamų. Minėtomis pajamomis Pareiškėja disponavo iki 2018 metų, kuomet jos buvo konfiskuotos. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos kaltinamasis nuosprendis yra įsiteisėjęs.

Inspekcijos Sprendime cituojamos GPMĮ 2 straipsnio 14 dalies, 3 straipsnio, 5 straipsnio 1 ir 2 dalių, 8 straipsnio 1 ir 2 dalių, Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 2 straipsnio 15 dalies nuostatos. Iš šių teisės normų matyti, kad prievolė mokėti GPM kyla nuolatiniam Lietuvos gyventojui, kuris faktiškai bet kokia forma gavo pajamų ir kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje. Įstatyme nėra nurodyta, kad pajamos yra tik teisėtai veiksmis gautos lėšos. Sprendime pažymėta, kad tokios pozicijos laikosi ir LVAT (2019-02-13 sprendimas adm. byloje Nr. A-312-602/2019).

Taip pat Sprendime pažymėta, kad pareiga mokėti mokesčius, atleidimo nuo jų pagrindai bei su tuo susiję klausimai yra reguliuojami mokesčių teisės aktais, todėl baudžiamosios ar administracinės atsakomybės klausimus reguliuojantys įstatymai šiuo atveju netaikytini. Pareiga mokėti mokesčius atsiranda pagal mokesčių įstatymus, o baudžiamoji ar administracinė atsakomybė pagal kitus įstatymus, reguliuojančius su atitinkama atsakomybės rūšimi susijusius klausimus, t. y. skiriasi šių teisinių reiškinių pagrindai, skiriasi jų esmė bei tikslai, todėl tiek pareiga sumokėti mokesčius, tiek pareiga atsakyti už padarytą nusikaltimą, baudžiamąjį nusižengimą ar administracinę teisės pažeidimą gali egzistuoti vienu metu, kilti dėl vieno ir to paties veiksmo ar jo rezultato (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2007-05-28 sprendimas adm. byloje Nr. A-6-238/2007).

Taigi, nepaisant to, kad Pareiškėjos gautos pajamos iš nusikalstamos veiklos buvo konfiskuotos pagal BK 72 straipsnio 5 dalį, Pareiškėja 2009–2018 m. laikotarpiu minėtomis pajamomis disponavo, todėl Pareiškėjai kilo pareiga sumokėti GPM nuo konfiskuotos 24230,91 Eur sumos.

Dėl Pareiškėjos 2010 m. į asmenines banko sąskaitas gautų piniginių lėšų

Patikrinimo metu nustatyta, kad 2010-01-08 Pareiškėja gavo banko pavedimu 2628 Eur (9073,96 Lt) iš *Marchezid LTD 9 arch ma kariou III ave*, pavedimo paskirtis – „P MNT NOV-DEC 2009“. 2013-05-13 Pareiškėjai buvo nurodyta pateikti informaciją bei juridinę galią turinčius dokumentus, kurių pagrindu buvo gauta minėta suma. Pareiškėja 2013-05-21 paaiškinime nurodė, kad pinigus, kurie buvo pervesti 2010-01-08 į jos sąskaitą, ji pasiskolino, kad galėtų sumokėti už mokslus bei kitus mokesčius, kad iki 2013-05-21 (kai teikė paaiškinimą) šių pinigų nėra grąžinusi. Juridinę galią turintys dokumentai, pagrindžiantys paaiškinime nurodytą informaciją, nebuvo pateikti.

Pakartotinio patikrinimo metu Pareiškėja nurodė, kad „Paskola buvo grąžinta 2013 m. liepos mėnesį, iš karto po jos vestuvių grynaisiais pinigais, kadangi žmogus dalyvavo ir jos vestuvėse“. Juridinę galią turintys dokumentai, pagrindžiantys paaiškinime nurodytą informaciją, nebuvo pateikti.

Patikrinimo metu atsižvelgus į tai, kad: 1) Pareiškėja į asmeninę banko sąskaitą 2010-01-08 banko pavedimu iš *Marchezid LTD* gavo 2628 Eur (9073,96 Lt); 2) Pareiškėja paaiškinime nurodytai informacijai, kad šios lėšos buvo pasiskolintos, pagrindžiančių dokumentų nepateikė, o pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.871 straipsnio nuostatas paskolos sutartis turėjo būti rašytinė (rašytinė paskolos sutartis pateikta nebuvo, o atitinkamos piniginės sumos perdavimas (pavedimu per banką) Pareiškėjai nepatvirtina paskolos suteikimo fakto); 3) Pareiškėja mokestiniam patikrinimui nepateikė dokumentų, kurių pagrindu buvo gautos šios piniginės lėšos; 4) 2013-05-21 paaiškinime nurodė, kad šias lėšas naudojo mokslų išlaidoms padengti; vadovaujantis GPMĮ 5 straipsniu, 6 straipsnio 1 dalimi, 8 straipsniu, MAĮ 40 straipsnio 1 dalimi Pareiškėjos iš *Marchezid LTD* gautos 2628 Eur piniginės lėšos pripažintos jos pajamomis bei apmokestintos 15 proc. GPM tarifu.

Dėl Pareiškėjos 2011 m. per tarptautines pinigų perlaidų sistemas gautų piniginių lėšų

Pirminio mokesčio patikrinimo metu taip pat nustatyta, kad Pareiškėja Vilniaus mieste veikiančiuose tarptautinių piniginių perlaidų sistemos *Western Union* filialuose atliko piniginių perlaidų išgryninimo finansines operacijas ir 2011-01-01–2011-12-31 laikotarpiu gavo

13091,35 Lt. Lietuvos apeliacinis teismas 2017-12-15 nuosprendyje (baudžiamoji byla Nr. 1A-315-202/2017) nėra pasisakęs dėl šiuo laikotarpiu gautų pajamų.

Patikrinimo metu atsižvelgus į tai, kad Pareiškėja 2011 metais per tarptautines piniginių perlaidų sistemas *Western Union* gavo 13091,35 Lt pinigines lėšas iš fizinių asmenų ir mokestiniam patikrinimui nepateikė dokumentų, nurodančių gautų piniginių lėšų rūšį bei pagrindą – Pareiškėjos iš fizinių asmenų 2011 m. per perlaidų sistemas gautos 13091,35 Lt piniginės lėšos buvo pripažintos jos apmokestinamomis pajamomis. Kadangi Pareiškėja neginčijo 13091,35 Lt pajamų apmokestinimo fakto, Inspekcija plačiau šiuo klausimu nepasisakė.

Dėl Pareiškėjos pastabų apie 2011 metais neteislingai apskaičiuotą GPM ir nepritaikytą Neapmokestinamųjų pajamų dydį (toliau – NPD), Sprendime nurodyta, kad Pareiškėjos 2011 m. gautos su darbo santykiais susijusios pajamos sudarė 1109,10 Lt. Vadovaujantis GPMĮ 20 straipsnio 1 dalimi, Pareiškėjai taikomas 4695,07 Lt metinis NPD. NPD yra taikomas tik pajamoms, susijusioms su darbo santykiais. Vadovaujantis GPMĮ 20 straipsnio 1 dalimi Pareiškėjai buvo pritaikytas 4695,07 Lt metinis NPD. Sprendime nurodyta, kad atsižvelgiant į tai, jog su darbo santykiais susijusios pajamos, atėmus metinį NPD nebuvo apskaičiuotos, NPD pritaikytas teisingai.

Apmokestinamosios pajamos, taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą, sudaro 13215,57 Lt (13091,35 Lt + 124,22 Lt). Apmokestinamųjų pajamų suma, atėmus apmokestinamąsias pajamas mažinančias išlaidas, sudaro 10965,57 Lt (13215,57 Lt – 2250 Lt). Mokesčio suma nuo pajamų, apmokestinamų taikant 15 proc. tarifą, sudaro 1645 Lt (10965,57 Lt x 0,15). Atsižvelgus į 67 Lt (48 Lt + 19 Lt) UAB "B1" ir UAB "A1" išskaičiuotą GPM, Inspekcija priėjo išvadą, kad patikrinimo metu pagrįstai apskaičiuota 1578 Lt (457,02 Eur) (1645 Lt – 67 Lt) GPM.

Dėl dvigubo baudimo

Sprendime nurodyta, kad GPM apskaičiavimas patikrinimo metu nėra Pareiškėjos nubaudimas, o tik jos laiku neįvykdytos mokestinės prievolės pasekmė. Pareiškėja 2008–2010 m. gavusi minėtas pajamas (naudą pinigais), tenkino įvairius savo poreikius bei ilgą laiką nemokėjo su tuo susijusių įstatymu nustatytų mokesčių. Naudojosi visomis valstybės paslaugomis vienodai, kaip ir kiti piliečiai, bet lygiu mastu kaip kiti piliečiai niekaip neprisidėjo prie valstybės biudžeto. Pareiškėja savo veikla nemokant mokesčių apribojo valstybės galimybes vykdyti jai priskirtas funkcijas. Esant tokioms aplinkybėms nėra teisinga atleisti Pareiškėją nuo mokesčių mokėjimo.

Pareiškėjai baudžiamojoje byloje už neteisėtą veiklą buvo paskirta dvejų metų ir šešių mėnesių laisvės atėmimo bausmė, paskirtos bausmės vykdymas atidėtas vieneriems metams, įpareigojant per bausmės vykdymo atidėjimo laiką sumokėti 10 MGL dydžio įmoką į nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondą bei bausmės atidėjimo laiką neišvykti iš gyvenamosios vietos bei nuteistosios priežiūrą vykdančios institucijos leidimo.

Sprendime cituojama Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 5 dalis (niekas negali būti baudžiamas už tą patį nusikaltimą antrą kartą), Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2017-03-15 nutarimo 42 punktą, LVAT 2011-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-143-2619/2011 dėl *non bis in idem* principo taikymo.

Pareiškėjos baudžiamojoje byloje priimti procesiniai sprendimai buvo grindžiami tais pačiais faktiniais duomenimis, kaip ir mokestinio patikrinimo metu, t. y. buvo remiamasi Inspekcijos surinktais duomenimis ir buvo pasisakyta dėl tų pačių faktinių aplinkybių, kaip ir mokestinio patikrinimo metu, tiek baudžiamoji byla, tiek mokesčių įstatymų pažeidimo atvejis buvo nagrinėjamas Pareiškėjos atžvilgiu. Todėl, kad Pareiškėjai taikomų priemonių visuma netaptų per didelę naštą bei nebūtų pažeisti *non bis in idem*, proporcingumo ir gero administravimo principai, mokesčių administratorius ginčijamam Sprendimui neskyrė Pareiškėjai baudos už tai, kad ji nedeklaravo 2010 ir 2011 m. gautų pajamų.

Dėl žyminio mokesčio

Sprendime paaiškinta, kad remiantis MAĮ 14 straipsnio 2 dalimi, žyminis mokestis pagal šį įstatymą administruojamas tik tiek, kiek tai nustatyta Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekse (toliau – CPK). CPK 87 straipsnis reglamentuoja žyminio mokesčio grąžinimo pagrindus, žyminio mokesčio grąžinimo tvarką ir kitus su žyminio mokesčio grąžinimu susijusius klausimus. CPK 87 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad žyminį mokestį grąžina Inspekcija, remdamasi teismo nutartimi. Inspekcijos įgaliojimai nustatyti teisės aktuose, todėl Inspekcija turi teisę grąžinti žyminį

mokestį tik tuo atveju, jei Pareiškėja nustatyta tvarka pateiktų atitinkamą teismo nutartį su nurodymu grąžinti atitinkamo dydžio žyminį mokestį.

Iš bylos medžiagos matyti, kad LVAT 2019-02-13 sprendimu adm. byloje Nr. A-312-602/2019 priteisė Pareiškėjai iš Inspekcijos 45 Eur žyminio mokesčio, tačiau Pareiškėja nesikreipė į mokesčių administratorių dėl minėto žyminio mokesčio grąžinimo. Sprendime pažymėta, kad norėdama susigrąžinti arba įskaityti žyminį mokestį, Pareiškėja turi pateikti atskirą prašymą.

Dėl GPM delspinigių

Sprendime, remiantis GPMĮ 36 straipsnio 2 dalimi, MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punktu ir 97 straipsnio 2 dalimi, nuo papildomai apskaičiuotos mokėtinos 4278,85 Eur GPM sumos Pareiškėjai apskaičiuoti 3858,90 Eur GPM delspinigiai.

Sprendime nurodyta, kad pirminis Pareiškėjos mokestinis patikrinimas buvo pradėtas 2013-06-20 ir baigtas 2016-10-06. Mokestinis ginčas dėl šio mokestinio patikrinimo baigėsi 2019-02-13 LVAT iš dalies patenkinus Pareiškėjos skundą. Pakartotinis Pareiškėjos mokestinis patikrinimas pradėtas 2019-07-11 ir baigtas 2019-10-10.

Inspekcija Sprendime pabrėžė, kad nagrinėjamu atveju nėra duomenų, jog mokestiniai patikrinimai būtų buvę specialiai vilkinami, tačiau Pareiškėjos GPM delspinigių skaičiavimo laikotarpis yra ilgas, GPM delspinigiai sudaro daugiau kaip 90 procentų GPM prievolės. Inspekcija, nustačiusi, jog Pareiškėjos kontrolės procedūros vyko pernelyg ilgai (atlikti 2 patikrinimai), be to, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus, vadovaudamasi teisingumo, protingumo, proporcingumo bei gero administravimo principais, įvertinusi ir tai, kad delspinigiai kartu yra mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdas, atleido Pareiškėją nuo 50 procentų jai apskaičiuotų GPM delspinigių, t. y. nuo 1929,45 Eur (3858,90 Eur x 50 proc.) GPM delspinigių mokėjimo.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Ginčijamas Inspekcijos 2019-12-13 sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222) FR0682-308 tvirtintinas, Pareiškėjos 2020-01-03 skundas atmestinas.

Mokestinis ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto GPM ir su juo susijusių delspinigių, mokesčių administratoriui nustačius, kad Pareiškėja: 1) laikotarpiu nuo 2008-03-13 iki 2010-04-26 gavo 24230,91 Eur iš nusikalstamos veikos (Lietuvos apeliacinio teismo 2017-12-15 nuosprendis baudžiamojoje byloje Nr. 1A-315-202/2017); 2) laikotarpiu nuo 2011-01-01 iki 2011-12-31 iš įvairių fizinių asmenų per tarptautines pinigų perlaidos sistemas gavo 3791,52 Eur (13091,35 Lt) (dėl šių piniginių lėšų Lietuvos apeliacinis teismas minėtame nuosprendyje nepasisakė); 3) 2010-01-08 banko pavedimu gavo 2628 Eur (9073,96 Lt) iš *Marchezid LTD 9 arch ma kariou III ave*. Šios piniginės lėšos mokesčių administratoriaus pripažintos Pareiškėjos B klasės pajamomis ir, vadovaujantis GPMĮ 6 straipsnio 1 dalimi, apmokestintos 15 proc. GPM tarifu.

Pareiškėja nesutinka su iš nusikalstamos veikos gautų 24230,91 Eur piniginių lėšų apmokestinimu, kadangi šios lėšos, vykdant Lietuvos apeliacinio teismo nuosprendį, 2018-01-03 buvo grąžintos valstybei (pervestos į Inspekcijos sąskaitą). Konfiskuotų piniginių lėšų apmokestinimas yra per didelė našta Pareiškėjai, taip pat pažeidžia *non bis in idem*, protingumo ir proporcingumo principus. Pareiškėja taip pat nesutinka su GPM apskaičiavimu ir skunde pateikia savo mokestinės prievolės apskaičiavimus.

Atsižvelgdama į tai, kad mokestinio ginčo dalyką apsprendžia pareikšti konkretūs ir aiškūs mokesčių mokėtojo reikalavimai, nagrinėjamu atveju Komisija sprendime pasisakys dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo pagrįstumo atsižvelgdama į Pareiškėjos skunde nurodytus bei mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu Pareiškėjos akcentuotus nesutikimo su ginčijamu mokesčių administratoriaus sprendimu motyvus ir reikalavimus. Kadangi Pareiškėja nepateikė argumentų dėl 2010-01-08 banko pavedimu gautų 2628 Eur iš *Marchezid LTD 9 arch ma kariou III ave* ir 2011 metais iš įvairių fizinių asmenų per tarptautines pinigų perlaidos sistemas

gautų 3791,52 Eur (13091,35 Lt) apmokestinimo pagrįstumo, Komisija šiais klausimais plačiau nepasisakys.

Dėl Pareiškėjos iš nusikalstamos veikos gautų 24230,91 Eur apmokestinimo

Nagrinėjamu atveju ginčas kilęs dėl baudžiamojoje byloje nustatytų Pareiškėjos iš nusikalstamos veikos gautų 24230,91 Eur piniginių lėšų apmokestinimo pagrįstumo, nepaisant to, kad Lietuvos apeliacinio teismo 2017-12-15 nuosprendžiu baudžiamojoje byloje Nr. 1A-315-202/2017 buvo nuspręsta nusikalstamu būdu gautą turtą konfiskuoti.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Vilniaus apygardos teismo 2017-01-26 nuosprendžiu Pareiškėja pripažinta kalta pagal BK 25 straipsnio 2 dalį ir 202 straipsnio 2 dalį, 25 straipsnio 2 dalį ir 216 straipsnio 1 dalį. Lietuvos apeliacinis teismas 2017-12-15 priėmė nuosprendį baudžiamojoje byloje Nr. 1A-315-202/2017 (toliau – Nuosprendis), kuriuo atmetė Pareiškėjos apeliacinį skundą ir paliko galioti Vilniaus apygardos teismo nuosprendį. Teismas taip pat nusprendė, vadovaudamasis BK 72 straipsnio 5 dalimi (*Kai konfiskuotinas turtas yra paslėptas, suvartotas, priklauso tretiesiems asmenims ar jo negalima paimti dėl kitų priežasčių arba šį turtą konfiskuoti būtų netikslinga, teismas iš kaltininko ar kitų šio straipsnio 4 dalyje nurodytų asmenų išieško konfiskuotino turto vertę atitinkančią pinigų sumą*), išieškoti iš šioje byloje nuteistųjų fizinių asmenų pinigines lėšas, tame tarpe ir iš Pareiškėjos konfiskuotino turto vertę atitinkančią pinigų sumą – 24230,91 Eur. Teismas nuosprendyje nurodė, kad bendrininkų grupę nuteistieji gavo ne mažiau kaip 502779,69 Lt (145733 Eur) pajamų ir atitinkamai jas pasiskirstė, vadovaudamasis BK 72 straipsnio 5 dalimi bei kasacinio teismo praktika (jei turtą iš nusikalstamos veikos gavo keli bendrininkai, tačiau šio turto pas juos nerandama, ir nenustatyta kiekvienam iš bendrininkų atitekusi turto dalis, teismas tokio turto vertę atitinkančią pinigų sumą iš bendrininkų gali išieškoti lygiomis dalimis). Teismas nustatė, kad Pareiškėja iš nusikalstamos veikos gavo 1/6 dalį visos pajamų sumos, t. y. 24288,83 Eur. Įvertinęs kratos metu konfiskuotus 57,92 Eur, teismas nusprendė konfiskuoti iš Pareiškėjos 24230,91 Eur. Teismas nurodė, jog byloje nustatytos pajamos (gauti pinigai) buvo BK 202, 307 straipsniuose numatytų nusikalstamų veikų rezultatas ir nors didžioji pinigų dalis pas nuteistuosius nebuvo surasta, tačiau jie buvo gauti nusikalstamu būdu, todėl turi būti išieškoti (BK 72 straipsnio 5 dalis). Bylos duomenimis, konfiskuota 24230,91 Eur suma 2018-01-03 buvo sumokėta į Inspekcijos sąskaitą (įmokos kodu 6610 „Įplaukos už konfiskuotą ir kitaip į valstybės pajamas perduotą ar paimtą turtą“).

Pirminio mokesčio patikrinimo metu buvo nustatyta, kad Pareiškėja 2008–2011 metais per tarptautines perlaidų sistemas gavo 149141,99 Lt (43194,51 Eur), iš jų 2011 metais – 13091,35 Lt (3791,52 Eur). Pakartotinio patikrinimo metu mokesčių administratorius, vykdydamas LVAT 2019-02-13 sprendimą adm. byloje Nr. A-312-602/2019, priimtą išnagrinėjus Pareiškėjos skundą dėl pirminio patikrinimo rezultatų, taip pat atsižvelgdamas į Nuosprendyje nustatytus faktus, vertino, kad Pareiškėja laikotarpiu nuo 2008-03-13 iki 2010-04-26 gavo 24230,91 Eur pajamų iš nusikalstamos veikos. Kadangi aukščiau minėtuose teismų sprendime ir Nuosprendyje pajamų suma nebuvo paskirstyta laikotarpiais, Pareiškėjos naudai Inspekcija vertino, kad visa minėta suma gauta 2010 metais, ir atitinkamai ją apmokestino.

LVAT 2019-02-13 sprendime adm. byloje Nr. A-312-602/2019, nagrinėdamas GPMĮ nustatytą reguliavimą pajamų iš nelegalios (draudžiamos) veiklos apmokestinimo aspektu, priėjo išvadą, kad apmokestinimo tikslais pajamų gavimo ar uždirbimo faktas tiek teisėtos, tiek draudžiamos veiklos atveju turėtų būti vertinamas vienodai. Taigi, iš paminėto akivaizdu, kad 24230,91 Eur pajamų gavimo faktas nagrinėjamu atveju buvo nustatytas Nuosprendžiu baudžiamojoje byloje ir dėl to ginčo nekyla. Tačiau, kaip suprastina iš pateikto skundo, Pareiškėjos nuomone, negali būti apmokestinamos pajamos, kurios buvo konfiskuotos ir gražintos į valstybės biudžetą, nes tai pažeistų, visų pirma, *non bis in idem* principą. Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, su minėta Pareiškėjos pozicija sutikti negali ir sprendžia, jog Inspekcija ją atmetė pagrįstai.

Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad niekas negali būti baudžiamas už tą patį nusikaltimą antrą kartą. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2017 m. kovo 15 d. nutarime pažymėjo, kad Konstitucijos 31 straipsnio 5 dalyje įtvirtintas principas *non bis in idem* (už vieną teisės pažeidimą draudžiama bausti du kartus), be kita ko, reiškia draudimą bausti antrą kartą už tą pačią teisei priešingą veiką – už tą patį nusikaltimą, taip pat už tą

patį teisės pažeidimą, kuris nėra nusikaltimas, tačiau šis konstitucinis principas nereiškia, kad už teisės pažeidimą asmuo apskritai negali būti traukiamas skirtingų rūšių teisinėn atsakomybėn (nutarimo 42.1, 42.2 punktai).

Sprendžiant, ar nebuvo pažeistas *non bis in idem* principas Konvencijos Protokolo Nr. 7 4 straipsnio prasme, turi būti atsižvelgiama į šias aplinkybes: 1) ar asmuo buvo baudžiamas, t. y. ar jam paskirta sankcija yra kriminalinio (baudžiamojo) pobūdžio Konvencijos prasme; 2) ar asmuo buvo baudžiamas už tą patį teisės pažeidimą (pažeidimo tapatumas); 3) ar asmuo buvo baudžiamas pakartotinai; 4) ar pakartotinai baudžiamas tas pats asmuo (asmens tapatumas). Nurodyti kriterijai netaikomi formaliai: ar kiekvienu konkrečiu atveju nėra pažeidžiamas nurodytas principas, galima atsakyti tik įvertinus visas reikšmingas bylos aplinkybes. *Non bis in idem* principas draudžia persekioti ir (arba) bausti asmenį antrą kartą už pažeidimą, jeigu jis kyla iš identiškų arba iš esmės tokių pat faktų (įvykių), dėl kurių asmuo jau buvo nubaustas. Tai, jog pažeidimų, už kuriuos skiriamos baudos, sudėtytys aprašytos skirtingais žodžiais, dar jokia būdu nereiškia, kad baudžiama ne už tą patį teisės pažeidimą. Teisinėje kalboje yra įprasta naudoti abstrakčias sąvokas, todėl vienas ir tas pats veiksmas gali atitikti ir dvi kriminalinio pobūdžio bausmes nustatančias teisės pažeidimų sudėtis (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2011-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-143-2619/2011).

Kai asmens nubaudimas arba išteisinimas yra galutinis, kai sprendimas įgyja *res judicata* galią (t. y. tokio sprendimo pagal nacionalinės teisės aktus nebegalima apskūsti dėl to, kad tam nėra numatyta procesinių priemonių, šalys jas išnaudojo arba praleido tokios galimybės pasinaudojimo terminą), mokesčių administratoriaus sprendimas skirti mokesčių mokėtojui baudą pagal MAĮ reikštų Konvencijos Protokolo Nr. 7 4 straipsnio 1 dalies, ta apimtimi, kuria ji draudžia asmenį pakartotinai bausti, pažeidimą (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2011-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-143-2619/2011 ir kt.). Taigi, LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad *tik* mokesčių administratoriaus paskirtos baudos už mokesčių teisės pažeidimus prilygsta mokesčių mokėtojo nubaudimui kriminalinio pobūdžio sankcija Konvencijos Protokolo Nr. 7 4 straipsnio 1 dalies prasme.

Pagal BK 41 straipsnio nuostatas bausmė yra valstybės prievartos priemonė, skiriama teismo nuosprendžiu nusikaltimą ar baudžiamąjį nusizengimą padariusiam asmeniui. Bausmės paskirtis yra sulaukyti asmenis nuo nusikalstamų veikų darymo; nubausti nusikalstamą veiką padariusį asmenį; atimti ar apriboti nuteistam asmeniui galimybę daryti naujas nusikalstamas veikas; paveikti bausmę atlikusius asmenis, kad laikytųsi įstatymų ir vėl nenusikalstų; užtikrinti teisingumo principo įgyvendinimą. Bausmės paskirtis įgyvendinama pasitelkiant baudžiamojo poveikio priemones, numatytas BK 67 straipsnio 2 dalyje. Viena iš baudžiamojo poveikio priemonių yra turto konfiskavimas. Tai priverstinis neatlygintinas konfiskuotino bet kokio pavidalo turto, esančio pas kaltininką ar kitus asmenis, paėmimas valstybės nuosavybėn (BK 72 straipsnio 1 dalis). Konfiskuotinu turtu laikomas šio kodekso uždraustos veikos įrankis, priemonė ar rezultatas (BK 72 straipsnio 2 dalis). Konfiskavimas yra vykdomas valstybės naudai, todėl gali būti prilyginamas baudai. Tuo tarpu mokestis yra mokesčio įstatyme mokesčių mokėtojui nustatyta piniginė prievolė valstybei (MAĮ 2 straipsnio 25 dalis). LVAT išplėstinė kolegija minėtoje 2011-11-18 nutartyje adm. byloje Nr. A-143-2619/2011 pabrėžė, kad pareiga sumokėti priklausančias mokesčio sumas (šiuo atveju GPM) nelaikoma asmens nubaudimu. Mokestis pagal savo pobūdį ir tikslus nėra bausmė, bet iš esmės yra fiskalinė priemonė, kurios pagalba yra surenkamos lėšos atitinkamiems visuomenės poreikiams finansuoti.

Komisija pažymi, kad iš nusikalstamos veikos gautos piniginės lėšos yra laikomos asmens pajamomis nepriklausomai nuo to, ar tokias pajamas gavusiam asmeniui, baudžiamojoje byloje pripažintam kaltu už padarytą nusikalstamą veiką, bus pritaikyta baudžiamojo poveikio priemonė – turto konfiskavimas (konfiskuotino turto vertę atitinkančios pinigų sumos išieškojimas). Pajamų gavusiam ir (arba) uždirbusiam gyventojui iškyla pareiga sumokėti pajamų mokestį (GPMĮ 3 straipsnis). Kaip minėta, pajamų šaltinio teisėtumas ar neteisėtumas apmokestinimui pajamų mokesčiu įtakos neturi. GPMĮ 17 straipsnio 1 dalyje pateiktas baigtinis sąrašas pajamų, kurios nėra apmokestinamos GPM. Kaip matyti iš GPMĮ nuostatų, įstatymo leidėjas nesieja pajamų apmokestinimo GPM su tolesniu jų likimu, t. y. gautų pajamų tolesnis likimas (nagrinėjamu atveju – turto konfiskavimas) GPM prievolei jokios reikšmės neturi. Reikšmingas šiuo atveju yra tik

pajamų gavimo faktas ir momentas (tai neginčijamai nustatyta baudžiamojoje byloje). Taigi, bausmė pagal BK ir GPM apskaičiavimas dėl to paties teisės pažeidimo (nagrinėjamu atveju – pajamų iš nusikalstamos veikos gavimo) nelaikomas *non bis in idem* principo pažeidimu. Atsižvelgiant į išdėstyta, konstatuotina, kad Inspekcijos sprendimas apmokestinti Pareiškėjos iš nusikalstamos veikos gautas pinigines lėšas (24230,91 Eur), nepriklausomai nuo to, kad jos buvo konfiskuotos ir sumokėtos į valstybės biudžetą, yra teisėtas ir pagrįstas.

Pareiškėja skunde remiasi LVAT 2019-02-13 sprendimu adm. byloje Nr. A-312-602/2019, kuriuo buvo panaikintas Inspekcijos sprendimas dėl Pareiškėjos pirminio patikrinimo akto tvirtinimo. LVAT šiame sprendime nurodė, kad mokesčių administratorius neįvertino baudžiamojoje byloje nustatytų svarbių faktų dėl Pareiškėjos gautų pajamų dydžio, dėl Pareiškėjos galimybės laisvai disponuoti pajamomis (kurios buvo konfiskuotos), dėl teisės principų – *non bis in idem* ir proporcingumo laikymosi. Iš bylos medžiagos matyti, kad pirminio patikrinimo metu Pareiškėjos pajamoms mokesčių administratorius priskyrė visą Pareiškėjos 2008–2011 metais per tarptautines pinigų perlaidų sistemas išgrynintą pinigų sumą – 149141,99 Lt (43194,51 Eur), tame tarpe ir 13091,35 Lt (3791,52 Eur), gautus 2011 metais. Nuo šios sumos buvo atitinkamai apskaičiuotos papildomai mokėtinos GPM, PSD įmokų ir su jais susijusios sumos (delspinigiai ir baudos). Tuo tarpu pakartotinio patikrinimo metu buvo vadovautasi Nuosprendžiu ir jame nurodytu teismo atliktu pajamų paskirstymu Pareiškėjai ir kitiems baudžiamojoje byloje nuteistiems asmenims, t. y. Pareiškėjos pajamoms buvo priskirtos tik teismo nustatytos Pareiškėjos 2008–2010 metais iš nusikalstamos veikos gautos 24230,91 Eur (83664,49 Lt) pinigines lėšos bei 2011 metais per tarptautines perlaidų sistemas išgryninta 13091,35 Lt (3791,52 Eur) suma, dėl kurios nepasisakyta Nuosprendyje. Pastebėtina, kad ginčo dėl pastarosios sumos apmokestinimo nėra (Pareiškėja skunde nepateikė nesutikimo su 2011 metais gautos pajamų sumos priskyrimu apmokestinamosioms B klasės pajamoms argumentų). Be to, mokesčių administratorius, atsižvelgdamas į tai, kad Nuosprendžiu Pareiškėjai buvo skirta atitinkama bausmė, neskyrė GPM baudos, vadovaudamasis LVAT praktika, pagal kurią GPM baudos paskyrimas pažeistų *non bis in idem* principą. Mokesčių administratorius taip pat pasisakė dėl Nuosprendžiu paskirto 24230,91 Eur konfiskavimo įtakos Pareiškėjos apmokestinimui pajamų mokesčiu. Komisija vertina, kad mokesčių administratorius įvertino visas LVAT 2019-02-13 sprendime nurodytas aplinkybes ir priėmė pagrįstą ir teisėtą sprendimą.

Dėl kitų skundo argumentų

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad mokesčių administratoriaus atliktas Pareiškėjos GPM prievolės už 2010 ir 2011 metus apskaičiavimas yra teisingas, tuo tarpu Pareiškėjos skunde pateiktas GPM apskaičiavimas neatitinka faktinių bylos aplinkybių ir GPMĮ nuostatų.

Dėl Pareiškėjos skundo argumentų, kad GPM už 2010 metus turėtų būti skaičiuojamas tik nuo Pareiškėjos į asmeninę banko sąskaitą gautų piniginių lėšų (2628 Eur (9073,96 Lt) iš *Marchezid LTD 9 arch ma kariou III ave*), pažymėtina, kad, kaip nurodyta aukščiau, Pareiškėjos pajamoms pagrįstai buvo priskirtos ir Pareiškėjos iš nusikalstamos veikos gautos 24230,91 Eur pinigines lėšos. Pabrėžtina, kad pagal GPMĮ nuostatas mokesčių administratoriaus patikrinimo akte papildomai apskaičiuota GPM suma negali būti mažinama priklausančiu grąžinti žyminiu mokesčiu. Mokesčių permokos (skirtumo) grąžinimą reglamentuoja MAĮ 87 straipsnis ir Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 patvirtintos Mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklės. Norėdamas susigrąžinti žyminį mokesį, mokesčių mokėtojas turi pateikti mokesčių administratoriui Prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas (FR0781 forma, toliau – Prašymas). Kartu su Prašymu turi būti pateikta įsiteisėjusi teismo nutartis dėl žyminio mokesčio grąžinimo.

Dėl Pareiškėjos nurodomo neteisingai pritaikyto metinio neapmokestinamojo pajamų dydžio (toliau – NPD) Komisija pažymi, kad pagal GPMĮ 20 straipsnio 1 dalį NPD taikomas tik su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusioms pajamoms. Ginčo byloje Pareiškėjos iš nusikalstamos veikos, per tarptautines pinigų perlaidos sistemas ir į asmeninę banko sąskaitą gautos pinigines lėšos buvo priskirtos apmokestinamosioms B klasės pajamoms. Kaip matyti iš patikrinimo akte pateiktų skaičiavimų, nagrinėjamu atveju NPD buvo pritaikytas tik

Pareiškėjos gautoms su darbo santykiais susijusioms pajamoms, bet ne kitoms apmokestinamosioms B klasės pajamoms. Komisijos vertinimu, Inspekcijos atlikti GPM prievolės skaičiavimai atitinka GPMĮ nuostatas.

Dėl Pareiškėjos Komisijos posėdžio metu iškelto klausimo dėl pernelyg ilgo delspinigių skaičiavimo laikotarpio Komisija pažymi, kad pagal MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir 97 straipsnio 2 dalį už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nedeclaruotą deklaruojamą mokestį <...> delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento surašymo dienos, o nesumokėjus mokesčio per šio Įstatymo 81 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą <...>, delspinigių skaičiavimas tęsiamas nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo. Nagrinėjamu atveju Inspekcija, įvertinusi tai, kad Pareiškėjos atžvilgiu atlikti 2 patikrinimai (nors jie nebuvo specialiai vilkinami), atsižvelgusi į ilgą teismo procesą trukmę, GPM delspinigių dydį (daugiau kaip 90 proc. GPM prievolės) ir ilgą jų skaičiavimo laikotarpį, į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus, vadovaudamasi teisingumo, protingumo, proporcingumo bei gero administravimo principais, atleido Pareiškėją nuo 50 proc. GPM delspinigių mokėjimo. Komisija pažymi, kad administracinių teismų praktikoje faktiniu pagrindu atleisti nuo delspinigių ar sumažinti juos taip pat pripažįstami tokie atvejai, kurie yra susiję su akivaizdžiais per ilgai mokesčių administratoriaus vykdomu mokestiniu patikrinimu, mokesčių mokėtojo pastangomis už greitą ir operatyvų mokestinio patikrinimo atlikimą ir pan. (LVAT nutartis adm. byloje Nr. A-556-2343/2011, 2019-05-15 nutartis adm. byloje Nr. eA-971-438/2019). Atsižvelgiant į mokesčių administratoriaus sprendimą ženkliai sumažinti Pareiškėjai apskaičiuotų delspinigių dydį dėl aukščiau išvardintų priežasčių, Komisija neturi pagrindo dar daugiau sumažinti apskaičiuotą GPM delspinigių sumą.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą, Komisija konstatuoja, kad mokesčių administratoriaus pareiga pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas (MAĮ 67 straipsnio 1 dalis) yra įvykdyta tinkamai, todėl naikinti ginčijamą Inspekcijos sprendimą Pareiškėjos skunde nurodytais argumentais nėra teisinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, 156 straipsnio 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2019-12-13 sprendimą Nr. (21.222) FR0682-308.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė